Рік II. ч. 275. (430) Вівторок, 9. грудня 1941. Ціна 30 сот.

КРАКІВСЬКІ ВІСТІ

Щоденник, виходить кожного дня, крім неділь і свят

АДМІНІСТРАЦІЯ: Краків, Райхсштрассе 34. Тел. 238-39
РЕДАКЦІЯ: Краків, Ожешкової 7. — Тел. 104-81

„Krakauer Nachrichten" — Tageszeitung.
Administration; Reichsstrasse 34.
Schriftleitung; Orzeszkowagasse 7.

ПЕРЕДПЛАТА в краю і за кордоном: місячно . . . . . . 6 зол.
Курс 1 нім. марки = 2 зол., 5 чеських корон = 1 зол., 5 слов. кор. = 1 зол.

Завзяті бої в Африці

ГОЛОВНА КВАТИРА ВОЖДА, 8. 12. — Головне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє:

Продовжування дій та спосіб ведення війни на сході узалежнений тепер від настання російської зими. На широких просторах східнього фронту відбуваються ще лиш місцеві бої.

На західньому березі Криму ударемнено спробу ворожого висіду на беріг. В Донецькому басейні наступ німецьких та італійських військ мав дальші осяги. Під Петербургом продовжував ворог даремні свої спроби вилому.

Летунство перевело серед поганої погоди важкі налети на совітські зосередження військ, панцирні відділи та полеві укріплення. Ворог мав знову великі втрати в людях, тяжкій зброї та рухомому таборі. Залізн. шляхи, що ведуть до Москви були знову знищені в багатьох місцях бомбами.

В морському просторі біля Англії ушкоджено вдень бомбами, на північний схід від Абердену, торговельний пароплав середньої величини. Нічні летунські налети були спрямовані на споруди в пристанях на сх. побережжі та на півд. заході острова.

Важкі бої в північній Африці тривають далі. У Тобруці бомбардовано вдень і вночі бомбами тяжкого та найважчого калібру пристаневі споруди й гарматні становища. Біля північно-африканського берега ушкодили німецькі боеві літаки один великий англійський транспортовець військ так важко, що слід рахувати його за втрачений. Бомбами поцілено один легкий англійський кружляк.

Підчас безуспішних налетів на декілька місцевостей в зах. Німеччині та в окупованих західніх областях зістрілено останньої ночі три англійські бомбовики.

―o―

Сильна діяльність летунства на цілому східньому фронті

ГОЛОВНА КВАТИРА ВОЖДА, 7. 12. — Головне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляло 7. XII. ось прощо:

Серед сильного морозу німецькі та італійські війська мали в Донецькому басейні місцеві успіхи в наступах. В багатьох місцях східнього фронту відбито совітські наступи. Під Петербургом не вдалася спроба вилому, яку переводили при підтримці повзів та боевих літаків. Продовжувано обстріл військових обектів на терені міста. На цілому східньому фронті летунство піддержувало бої сухопутніх військ налетами на ворожі становища, зосередження військ ат залізниці. На південний схід від озера Ладога бомбардовано совітські летунські бази. На західньому березі Онезького заливу боеві літаки поцілили важкими бомбами одно промислове заведення.

В Каналі прийшло до бою поміж німецькими міноловами та кількома англійськими скорими човнами. Один ворожий човен затоплено і один важко ушкоджено. Наші човни не мали ні втрат ні ушкоджень.

В північній Африці тривають бої. Біля берегів Киренайки німецький підводний човен заатакував англійський конвойований транспорт з довозом для Тобруку і поцілив один нищильник, один корабель-цистерну та один вантажник. З огляду на сильну оборону не можна було бачити затоплення кораблів.

Нічні налети німецьких боевих літаків звертались на англійські летовища на острові Мальта, де вийно було вдатно кинені бомби в гали та приміщення.

Від 29. 11. до 5. 12. совітське летунство втратило 228 літаків. З цього збито 136 в летунських боях і 67 зенітною артилерією, решту знищено на землі. У тому ж самому часі пропало на східньому фронті 21 власних літаків.

Війна Японії з Англією й Америкою

ТОКІО. — 8. XII. Як подає радіовисильня Токіо, японська головна кватира подає до відома, що від понеділка 6 год. вранці існує між Японією та англійськими й американськими військами на Тихому океані стан війни.

Перші зудари між японськими та американськими військами в східній Азії

БЕРЛІН. — 8. XII. — У висліді постійно зростаючого в останніх тижнях цькування до війни американського президента Рузвелта дійшло сьогодні у східній Азії до перших зударів між японськими та американськими військами.

Военний палій Рузвелт досягнув врешті своеї цілі: штовхнути у полумя і Далекий Схід.

Побіч Черчіля несе він головну відповідальність за викликання цієї війни. Здавен-давна змагав він до того, щоб викликати війну жидів і плютократів проти відновленої революційної Німеччини Фірера і свідомо працював він при допомозі своїх агентів та посередників, щоб цю війну розтягнути на інші країни й частини світу.

З німецьких документарних публікацій виходить достаточно ясно несамовита роля довірених Рузвелта. Рузвелт був тим, що вже підюджував Польщу до визову Німеччини. Він дав Англії й Франції запевнення своеї помочі. Він теж, ламаючи кривоприсяжно свої виборчі приречення, казав американському народові перебрати фінансовий тягар англійської війни. Рузвелт післав на початку ц. р. свого окремого посла Донована до столиць південного сходу і під-

(Продовження на стор. 2-ій)

Війна на Далекому Сході

Краків, 8 грудня 1941.

Виповідження Японією війни Злученим Державам Півн. Америки і Великобританії, е подією такого великанського значіння, що в цій хвилині навіть трудно її наслідки сбхопити і собі їх якслід усвідомити. Але одно певне. Майбутні історики день 8-го грудня 1941-го року визнають за дату, коли теперішня світова війна дійшла до вершка насилення, і від якої зачнеться її повільний схід у долину. Це буде, як в грецькій драмі, момент рішального заломання отої „катарзіс", що на героях драми кладе невідхильну печать їх остаточної долі. — Сьогодні вже всі головні потуги світу впутані у кривавий крутіж, що почався в літі 1939-го року. Тепер вже все мусить дійти до остаточного і логічного кінця.

Ось чому усе людство приймає оцю найновішу звістку з таким запертим віддихом. Воно не приходить нагло і висіло у повітрі вже давним-давно. Бож конфлікт між Японією і Північн. Америкою та Великобританією назрівав на очах всіх від літ і його вибуху можна було в кожній хвилині надіятися.

Проте, могло здаватися, що бодай в останньому менті ще вдасться якось справу поладнати і обі сторони зійдуться на якомусь компромісі. Японія вислала у Вошінгтон окрему диплматичну місію, котрої завданням було до цього компромісу довести, але Черчіль і Рузвелт сторпедували усі останні спроби порозуміння, поробивши одночасно всі приготування до війни на Маляйському півострові, Гонконі і на Філіпінах.

Про хід майбутніх военних дій на Далекому Сході і на Тихому океані ще в цій хвилині трудно щонебудь конкретного сказати. Фактом тільки е, що обі сторони вже давно зайняли вихідні позиції. По зайняттю французького Індо-Китаю і Манджуко Японія наблизилася, можна сказати, на віддаль артилерійського вистрілу до обох головних стратегічних баз її ворогів. Доступ до Сінґапуру перегороджуе їм тепер ще тільки розмірно вузька смуга Сіяму (Таї), — але й на Маляйському півострові японці зробили десант, а доступ до Владивостоку так само смуга надбережної частини між манджурським кордоном і цим одиноким великим совітським портом на Далекому Сході. Туди мабуть буде спрямований японський наступ у найближчому часі. Бо залишення Владивостоку в руках Совітів означалоби, що звідси постійно могли би відбуватися повітряні налети на японські острови, що лежать у віддалі всього 500 км. Тому цей револьвер, звернений просто в груди японського материка, безумовно мусить бути вибитий ворогам Японії з рук.

Цей момент втягае у безпосередню акцію тієї нової війни теж Совіти. Не трудно уявити собі, які наслідки поведе за собою для них факт створення другого военного фронту на Далекому Сході. Їх і так безнадійне становище стане тепер вже цілком катастрофальним. Большевики будуть приневолені ділити свої і так досі смертельно порозбивані сили на два боки,

І то на віддаль около 8 тисяч кільометрів, а при сподіваним упадку Владивостоку взагалі будуть відтяті від якоїнебудь сполуки з Америкою, а тим самим від її допомоги у воєнному матеріялі і припасах, за котрими Сталін і так вже постійно на все горло кричить. Ще ніколи Росія не переживала такого положення, щоби мусіла відразу битися на двох своїх головних, европейському і далеко-східньому, фронтах.

Ясно, як божий день, що мілітарно-стратегічне положення Німеччини і взагалі держав оси в Европі, буде через цю нову війну на другій півкулі, нечувано корисне. Не повториться тим разом положення з минулої світової війни, коли по 4-ох літах гігантичних змагань, на скривавлену Німеччину напала свіжа і повна сил Америка, перехиляючи таким чином терезки війни на бік держав антанти. Тепер і Америка і Великобританія матимуть проти себе готового на все японського самурая, отже в цій війні мусітимуть не на жарти, а направду битися. І швидко виявиться, що не буде це „розкішна" забава, але криваві змагання на життя і на смерть. До того Америка не зможе в такій мірі помагати Англії і большевикам, ніж це діялось дотепер.

Нова війна цілком очевидно наближує Німеччину до остаточної перемоги над її ворогами, серед яких є наш віковічний ворог: Совітська Росія і тому ця подія, незалежно від її світового значіння, має теж історичне значіння для нашого українського народу. **Д-р Павло Лисяк.**

——o——

З мого щоденника

II*)

Прага, грудень 1941.

Страшно докучають наші люди. Кожний: „ну, що чувати нового?"

Але я вже навчився відповідати:

— А що вас, власне, цікавить? — питаю.

— Ну, що там на Україні і взагалі..

— А ви „Краківські Вісті" передплачуєте?

— Ні!

— А читаєте?

— Часом, як трапиться, зрідка.

Тоді в переходжу в наступ:

— Ну, дивіться, чоловіче: Ви питаєте мене про новини; це значить, я мушу відкласти роботу й розповідати вам годину. А тимчасом, слава Богу, є у нас українські ґазети і є навіть щоденник. „Краківські Вісті" називається. І там маєте повно інформацій з України. Сьогодні було про Кривий Ріг. Учора велика кореспонденція з Волині. Позавчора — про Київ. Маєте денно про Львів. Маю враження, що Редакція спеціяльно старається про цей матеріял і кожного, хто тільки вибирається на Україну, просить писати. А ви мене питаєте — що нового. Та коли б я й мав час і охоту розповідати, то не потрапив би зробити це так повно, цікаво й барвисто, як маєте в ґазеті. Лягли собі вечером — і читаєте. І все це — за корону денно!

— Та воно, звісно! Я й сам думав передплатити... Але все якось так!...

І оце „якось так" щодо передплати свого українського часопису, чи не найхарактеристичніша наша націон. „риска". Що це: бідність, скупість? Ні, не можна сказати, бо подивіться на нашого найбіднішого емігранта, а в нього повно чеських ґазет: в одній кишені „Ческе Сльово", в другій „Поледні Ліст", а десь там і російське „Новое Слово". Купує ще й „з форсом": ось таким вам елеґантним рухом решти грошей не приймає. Мовляв: що там нам, українським „помещикам", якісь 50 „ґалерів"... Сказати б, знову брак патріотизму, відсутність інтересу до українського життя?

— Так де там! Треба властиво, ствердити, як особливий знак сучасної доби: надзвичайний патріотизм, страшну нервову на цім ґрунті напруженість, аж перечуленість. Це вже гріх сказати: українська нація як ніколи, однодушно мислить, відчуває і сприймає дійсність. Досить дрібниці, щоб у цілої нації „зіпсувався настрій".

Так що, кажу: справа не в патріотизмі, — на патріотизм ми просто аж хорі, але з часописами у нас діло таки зовсім погане: не передплачуємо. І що цікаве й характеристичне; всі під цим оглядом однакові: український інженер і звич. робітник, колишній міністр і багатий лікар, націоналіст і гетьманець.

— Знаєте, сьогодня до півночі не спав. Усе крутився: що то там на Україні!...

Але ґазети не передплачує. — „Усе, — знаєте, — якось так.."

— А я, пане добродію, — оповідав мені один строгий галицький пан доктор — жадного „якось так" не визнаю. Як ти „щось так", то я з тобою не балакаю. Моє поважання і бувайте здорові!"

Бо що ти мені, вибачте, будеш розводитись про політику та висловлювати усякі свої „погляди" й „міркування", коли ж ти стоїш нижче від першого ліпшого чеського „дельніка" (робітника). Бо ти-ж не читаєш, як він, щодня своєї преси! — Отже, кланяюся й цілую руці, — немаю про що з вами балакати!..

Ось така ще одна наша національна „проблема". Як її вирішити? Де корінь зла? У психології українського громадянина, в зовнішніх обставинах, в недостачах ґазетної адміністрації?

Цікаво, що гадають на цю тему наші українські соціологи і психологи?..

* * *

Недавно перечитав у „Краківських Вістях" два листи з Кривого Рогу: „Як твориться життя в Кривому Розі?" І ще раз стало радісно на душі. Справді-бо, треба тільки зважити: скільки життєві сили, скільки енергії, скільки творчого патосу в українському народі! З яким ентузіязмом він береться до відбудови, як швидко він потрапить відновити життя у всіх ділянках. „Робота йде, як перед Великоднем" — пише п. К. з Кривого Рогу — білять хати, направляють стріхи, городять плоти. Озимину засіяли. У школах вже почалось навчання. Виходить часопис, театр дає вистави. Розвивається мистецьке життя... Про це саме читаємо в листах з Волині. Ці самі відомости приходять з Києва. Німецький старшина констатує: перед двома місяцями бачив зруйноване село, а нині не можу його пізнати. Оповідають таке: на місце виїздже німецька адміністрація, передбачає великі непорядки і тяжку працю, тимчасом буває здивована: місцеві сили, самотужки, усе що можна направили, підлатали, пустили в рух... І це всюди, на всіх теренах, де тільки народ український та його інтелігенція мають можливість хоч трохи вільно дихнути, виявити свою ініціятиву, свою творчість.

Пригадую Карпатську Україну на переломі 1938-39 років. Як закипіло — забурлило життя на цьому маленькому острівці! Яку велику роботу переведено за тих неповних 4—5 місяців. А скільки плянів, проектів! У малому Хусті було ніби у великому муравлищі: понаїздили молоді й старші інженери, агрономи, економісти — не питали за посадами, ходили голодні, але у мріях та у кишенях носили пляни: новенької столиці Карпатської України десь серед шпильчастих гір, модерних курортів, розлогих виноградників ітд.

Або українські землі по цей бік Сяну і Буга в Генерал-Губернаторстві: два неповних роки праці серед руїн війни, серед забитого, зденаціоналізованого населення і маєте: 1000 шкіл біля 1000 кооператив, і жвавий рух на всіх ділянках життя.

А нині маєте те саме в Галичині..

Воно правда: серед цієї *великої* праці ми часом наступаємо один одному на пагнітки й зчиняємо галас. Але не можна заперечити одного: українська нація — небуденно здібна, вона таїть у собі велику енергію, вона виявляє великі творчі пориви, і у тій Новій Европі, де буде вільно кожній нації сказати своє слово, вона скаже його так гідно, як то належиться народові, що займає одно з перших місць у Европі.

Гл. „Краківські Вісті" ч. 274.

(Продовження зі стор. 1-ої)

юдив ці країни до непродуманої поведінки. У сліпій ненависті проти Німеччини Адольфа Гітлера висилав він зброю й матеріял до англійських випадних областей і врешті дав своїй фльоті наказ стріляти на німецькі воєнні пароплави.

Тепер війна, за якою Рузвелт ганявся так довго, ніби навіжений, спалахнула на Тихому океані. Доляровий імперіялізм переміг здоровий розум широких кругів північно-американського народу.

Надзвичайне засідання японського парляменту і уряду

ТОКІО. 8. 12. — На день 15. грудня скликано японський парлямент на дводенне надзвичайне засідання.

ТОКІО. 8. 12. — В домівці прем'єра міністрів відбулася в понеділок вдосвіта під головуванням Тойо надзвичайне засідання японського уряду, при чому міністр фльоти Шімада склав звіт про дотеперішній хід воєнних сутичок з англійськими та американськими воєнними силами. Опісля уряд прийняв різні далекойдучі рішення. Негайно після цього Тойо подався зі звітом до цісаря.

ТОКІО, 8. 12. — Цісар прийняв ще перед нинішним надзвичайним засіданням уряду на авдієнції міністра закорд. справ, який опісля удався на наради з прем'єром.

——o——

Лист Рузвелта до цісаря

ТОКІО. 8. 12. — Як у міжчасі стало відоме, міністр закордонних справ Того мав ще сьогодні вночі, небаром після 12 год. японського часу, розмову з американським амбасадором Гревом, який передав йому при цьому особистий лист Рузвелта до цісаря. Міністр закорд. справ Того удався негайно після цього до цісарської палати, щоб передати цісареві це письмо. Підчас чергової розмови сьогодні вранці передав міністр Того відповідь Японії для Зл. Держав. У міжчасі тайна державна рада рішила у приявності цісаря виповісти війну Англії та Злуч. Державам. З черги в палаті цісаря зібрався уряд на нове надзвичайне засідання.

Як передано формальне виповідження війни

ТОКІО. 8. 12. — Представник японського закордонного міністерства передав в понеділок Злуч. Державам та Англії, як теж послам Канади й Австралії формальне виповідження війни і візвав їх негайно припинити свою дипльоматичну й консулярну діяльність. Водночас запевнено членів згаданих місій, що згідно з міжнародним правом пороблено всі потрібні заходи для їх особистого добра. Це відноситься теж до всіх інших громадян цих країн.

——o——

Посвячення нової каплиці

Нарешті і православні українці у Кракові діждались тієї радісної хвилини, коли дотеперішню каплицю з невідповідного приміщення при вул. Повісля ч. 5 вдалось перенести — завдяки прихильному становищу німецької влади, яка віддала навласність каменицю при вул. Шпитальній ч. 24 — до власного будинку, де влаштовано нову гарну каплицю. З нагоди цього рідкого свята завитав у суботу 6. грудня ц. р. до Кракова **Владика Палладій** з Варшави з почотом: о. **архипресвітером Пащевським**, о. митрофорним **протоєреєм Рудиковим**, оо. протоєреями: **Джулинським, Новицьким і Лопуховичем, протодияконом Смолем**, головою УДК у Варшаві **полк. Поготовком** з дружиною та членами архикатедрального хору у Варшаві. Архипастиря з достойними гостями привитала на дверці окрема делегація під проводом пан-отця Миколи Гриневича.

В суботу 6. грудня ц. р. вечером відправлено у нововибудованій каплиці панахиду за героїв Базару, яку відслужив **о. архипресвітер Пащевський** (духовник військ УНР і учасник зимового походу) в сослуженні духовенства і виголосив зворушливу проповідь, що витиснула сльози на очах всіх приявних та козаків-учасників визвольних змагань.

В неділю 7. грудня ц. р. відбулось посвячення престолу у нововибудованій каплиці, якого довершив **Владика Палладій** в сослуженні всіх приїзжих пан-отців з Варшави та о. протоєрея М. Волкова, пароха православної церкви й о. Гриневича і відправив урочисту архиєрейську Службу Божу, висвятивши при цій нагоді нового пан-отця — **Андрія Мельника.** Підчас Богослуження співали на переміну два мішані хори: архикатедральний під проводом **мра Демчука** і краківський під проводом **п. Ковальського.** На окрему увагу заслуговує концерт Бортнянського „Вскую прескорбна єси душе моя" (зі сольоспівами тенора Дмитра Любанського, сопрана Ольги Новицької та альта Ольги Плевицької) і відспівання загально-відомої пісні „Ой зійшла зоря вечеровая" (зі сольоспівами: барітона Михайла Ольхового, сопрана Ольги Новицької, п. Валійської Марії та тенора Евгена Ласенка). Хор прегарно зіспіваний і з дуже добрими голосами чарував усіх приявних нетільки в церкві, але і прохожих на вулиці, які зупинялись перед домом, де приміщена нова каплиця, очаровані красою концертового співу. Підчас Богослуження виголосив гарну проповідь про значіння храму Божого Владика Палладій, а о. парох подякував усім, які причинились до влаштування нової каплиці. Богослуження закінчено відспіванням пісні „Боже Великий", „Ой зійшла зоря", і многоліттям митрополитові Денисові, Владиці Палладієві, німецькій владі, українському народові та усім мирянам. Безпосередньо по Богослуженні о. митрофорний протоєрей Рудиков відчитав і вручив інж. **Селецькому** з Кракова похвальний лист від Владики за його безкорисну підмогу матеріялами і жертвенну працю при влаштуванні нової каплиці. Саме завдяки видатній матеріяльній підмозі інж. Селецького перебудовано і влаштовано нову каплицю, защо подякував йому (та його дружині за приняття) щераз о. парох підчас приняття як і всім тим парохіянам (кам) — м. і. мец. Яворовському та його дружині — які причинились до урядження каплиці чи приняття.

Пополудні відбулося скромне приняття в домівці дитячого садку, при вул. Зеленій ч. 18 в якому взяв участь Владика Палладій з достойними гостями з Варшави, представники німецької влади: відпоручник штадтгавптмана Моемкопф і шеф мешканевого уряду п. Панек, представник УЦК д-р Костенюк, голова УДК у Кракові, прок. Онуферко, голова УОТ радн. Міськевич, представники комбатантів: полк. Савченко, полк. Р. Сушко, полк. Кузьмінський, полк. Палів-Неїло, дир. *Петріна, проф.* Буцманюк, члени парохіяльної ради православної парохії у Кракові, представники росіян парохіян, співаки з Варшави і т. д.

Підчас сердечної гутірки, переплітаної прегарним співом мішаного хору з Варшави, виголосили принагідні промови: архиєпископ Палладій —двічі, о. протоєрей Волков — двічі, ред. М. Хомяк, інж. Селецький, о. архипресвітер Пащевський, полк. Палів-Неїло і полк. Поготовко, щирий опікун варшавського хору, який зміг приїхати на це свято тільки завдяки підмозі полк. Поготовка. Всі промови переповідав в німецькій мові о. прот. Джулинський для німецьких гостей. Вечером розходились гості домів під впливом гарного настрою та щирих балачок про єдність нації і віри за часів св. Володимира Великого.

Жертви на Фонд Українського Студента слати до Українбанку в Кракові, конто 2.331. із зазначенням „Студ.-Фонд".

Плк. Я. ГАЛЬЧЕВСЬКИЙ-ВОЙНАРОВСЬКИЙ.

Проти червоних окупантів

(Продовження) 62)

Починаємо друкувати закінчення споминів полк. Якова Гальчевського-Войнаровського під заг. „Проти червоних окупантів". Друк цих споминів у фейлетонах перервано з огляду на те, що автор з вибухом німецько-большевицької війни виїхав був на схід і щойно тепер надіслав нам решту рукопису.

Після смерти Пилипа Лящука та багатьох його прихвостнів, всіх симпатиків большевизму охопив страх і моральна депресія. Не було багатьох охочих доносити совітським агентам про нас, де-б ми не були. Ми могли в білий день стояти в селі і нас ніхто не посмів видавати. Навпаки вся молодь вартувала і негайно остерігала, коли часами далеко покажуться большевики. Попереджені, ми виходили з села у ліс непомітно, а червоні вїздили до села і в голову їм не могло прийти, що перед кількома хвилинами ми були тут. Бували випадки, що большевиків повне село, а ми всі десь у одній великій клуні, що стояла самотно під селом. Ми бачимо всі рухи большевиків через шпари. Одного разу, коли ми були в селі Сахнявськім Майдані й сиділи в клуні під лісом, підійшло під клуню двох большевиків. Вони видно шукали паші для коней. Відчинили браму, входять із крісами та як завмерли з дива. Вмить вони були схоплені, обеззброєні і душилися від брудних козацьких хустинок, запханих в горлянки дулами револьверів. Їх товариші були зайняті своїм ділом і не шукали за ними. Вечером обидва большевики пішли в ліс, звідки вже ніколи не вернулися...

Боїв з червоними не було цілий місяць січень і до початку лютого. Дня 8. лютого 1922 року ми знову були на постой в с. Стасьовім Майдані. У вечері козаки були на тій самій вулиці, де робили допит Пилипові Лящукові. Вони сиділи в теплих хатах. В одній хаті було кількох музик-селян, що мали свої інструменти та велику гармонію. Раптом відчиняються двері і до хати входить кількох большевиків, яких вводить мій вартовий. Большевиків є 4-ох з ручним кулеметом. Вони приїхали зі села Лознів, із цукроварні позичити гармонії на якусь там свою забаву. Мої козаки мали кріси в кутках, а червоні не знають, куди вони попали. Два козаки навіть вигрівались на печі. Із сусідньої хати хтось побачив, що большевики пішли до хати з музиками і заалярмували своїх козаків. Ті, що були в хаті, хутко опритомніли і револьверами обезброїли червоних. Мене повідомили. Приходжу, а червоні вже повязані парами. Питаю, звідки вони? Відповідають, що вони належать до групи тов. Александрова з Харкова. Група має 16 комісій, складених, переважно з латишів. В кожній групі по 25—30 осіб в більшості кінних. Завданням групи було забирати хліб. „Там де пройде група тов. Александрова, курка зерна не знайде" — каже один високий большевик. Одна з тих комісій від кількох днів отаборилась в лозинянській цукроварні. Сам тов. Александров із своїм штабом в селі Літинці. Я відразу мав відомості, ще тоді коли прибули ті лотиші в наш район. Вони не приймали участи в пошукуваннях за нами, тому я не хотів тих комісій шарпати з двох причин: 1) нехай селянам дадуть лотиші відчути совітську владу, 2) Не варто лотишів полохати до весни, коли нам будуть потрібні їхні гарні коні, виховані, як змії... Між іншим багато членів комісій — латишів були зі своїми жінками — довгошиїми рудими лотишками. Ці „товаришки" нічого собі не відмовляли, й селянки-українки мусіли бути для них куховарками, мусіли гріти воду на купелі, купати їх, все з під них виносити й прати їм білля. Дуже часто така лотишка била своєю господинею по лиці і лаяла російськими матюками.

Козаки приводять якогось цивільного молодого хлопця. Він крутився по селі і питав, чи тут стоять деякі вояки, а може повстанці є? Справджую його документи: не з нашого повіту. Завдаю йому низку питань. Відповіді мене не вдовольняють, бо хлопець говорить не щиро й врешті заплутується. Питаю, пощо йому повстанців, чи не хоче часом вступити до „банди"? Як давно був у Виннниці? Коли вийшов з міста Літина? З ким там говорив? Де ночував останню ніч? Через які села йшов до Майдану? Де він учився? чий він син? Звідки родом? Які він ще знає мови крім своєї — російської? Коли його батьки приїхали в Україну? і т. ін. І так після розмови кажу йому, що він є агентом Ч. К. і буде розстріляний. Хай передає останнє бажання і адресу, щоб ми могли повідомити його родину. На це він нічого не відповів, не просив ласки. Даю доручення козакові Лихові, щоб він взяв зі собою 8 душ козаків і всіх 5-х завів у яму-глинище під селом і там без голосу відправив большевиків чортам в зуби. По годині козаки вернулися і донесли, що все виконане. Я знав, що в селі можуть бути репресії після нашого вчинку і Марусю тієї ночі відпровадив з Харком і Петром Шевцем до циганів, а цілий відділ перейшов над ріку Згор в хуторі між Богринівцями і Голенищевом.

(Далі буде)

Святкування памяти Моцарта

Серед бряску зброї світ мусів бодай на хвилину відвернути свою увагу від воєнних звідомлень, щоб у тихому скупленню віддати шану велитові духа Моцартові в 150 роковини смерти. Обсяг творчости Моцарта величезний. За короткий час свого життя написав він 10 опер, 41 симфоній, 18 фортепянових сонат, 26 смичкових квартетів та чимало інших композицій — а все це незрівнані перлини музичної літератури. Та геніяльність Моцарта не лише в його плідности. Моцарт великий і тим, що створив окремий свій стиль. Погодив італійську мельодійність з німецькою глибиною при чому його композиції стали не лише всенародніми, але й вселюдськими, а це доказ вічности. Бо скільки буває творів про яких фахові критики співають пеани, а вони невідомі масам. І це буває не тільки з музикою. Творчість вяжеться і з популярністю. І такою була саме творчість цього універсального музичного генія, Вольфґанґа Амадеуса Моцарта, який уродився 1756 р. а помер 1791 р. у Відні. Помер як звичайно вмирають генії — в біді та майже забутий. Для нас цікаве те, що один зі синів його, також Вольфґанґ Амадеус Моцарт, був з початком девятнацятого століття директором музики у Львові.

Минулої пятниці 5. грудня вполудне німецький нарід, а з ним разом і представники інших 18-х народів, вшанували у Відні память геніяльного німецького музика Вольфґанґа Амадея Моцарта. Величаве свято відбулося перед віденським собором св. Степана, на тому самому місці, де 150 літ тому виставили на катафальку тлінні останки великого сина німецького народу, якого творчість стала сьогодні власністю всіх культурних народів світу.

З доручення Фірера намісник Відня райхсляйтер Бальдур фон Шірах склав на знак чолобитні німецької нації лавровий вінок на ступнях катафальку, що потапав у морі полумя. В хвилині, коли райхсмаршал Ґерінґ, міністр д-р Ґебельс, міністр фон Рібентроп і райхсляйтер Бальдур фон Шірах наказали скласти на домовині китиці квітів, над містом Моцарта — Віднем — залунали звуки дзвонів у всіх церквах. Так німецький нарід, а разом із ним і ввесь культурний світ, вшанував память свого великого сина, що 150 літ тому вмер, щоби після короткого, бо 35-літнього, життя на землі, зажити вічно в серцях і душах мільйонів усього світу.

Опісля почалася частина свята, присвячена музиці Моцарта зі „Завороженої сопілки". Побіч німецького народу поклін памяті великого творця мельодій, що обійшли ввесь світ, склали також народи 18-ох держав, яких представники зложили лаврові вінки. Була це Мадярщина, Італія, Японія, Еспанія, Словаччина і Манджукуо. Опісля склали вінки від генерала піхоти Стречіюса, ґавляйтера і намісника Зальцбурґа д-ра Шесля та Проводу Німецької Молоді. За тими вінками йшли вінці від міст, у яких проживав Моцарт, отже від Зальцбурґа, Мангайму, Парижа і Праги. Накінець склали Моцартові свою чолобитню представники Арґентини, Швеції, Туреччини, Бразилії, Болгарії, Швайцарії, Хорватії, Румунії, Данії, Фінляндії, Таї (Сіяму) та Чіле.

Врешті останній вінок склали на катафальку Моцарта представники заграничної преси. Саме тоді над площею св. Степана пронеслися фанфари зі „Завороженої сопілки". Всю площу св. Степана вкривала непроглядна маса народу, який зійшовся так численно, щоби віддати свою пошану одному з найбільших геніїв Німеччини.

День передтим, у четвер 4. XII. ц. р., відбулося у віденській Державній Опері свято в честь Моцарта, на якому промовляв міністер д-р Ґебельс. Велику салю віденської опери зайняло багато гостей із світу міжнародньої музики, представники заграничних урядів, дипломатичного корпусу, багато німецьких культурних діячів і як представники німецького народу — ранені й робітники воєнного промислу зі всіх округ.

У своїй промові міністер д-р Ґебельс звеличав музичний геній Вольфґанґа Амадея Моцарта, що став символом творчої духової і культурної сили німецького народу. Далі зазначив мін. д-р Ґебельс, що хоч від дня смерти Моцарта проминуло повних 150 літ, ніщо з його геніяльних творів не постарілося, ні не стало чимось історичним. Його опери сьогодні панують у німецьких театрах, так наче б їх написав великий творець таки сьогодні. Його симфонії лунають нині таксамо свіжо, як і колись ще за життя мистця. Врешті його народні пісні молодь таксамо співає, як і колись. Творчість Моцарта — говорив далі мін. д-р Ґебельс — стала одною з тих великих культурних цінностей, яких саме сьогодні німецькі вояки боронять перед диким нападом східнього варварства. Більше, як якінебудь інші мистецькі твори, творчість Моцарта стала власністю найширших мас німецького народу. Сучасні німці не вбачають ніякої суперечности між тим світом звуків, у якому жив і творив Моцарт і між тим твердим світом, що гуде від громів, у якому тепер живе німецький нарід, що змагається за впорядкування хаосу сьогоднішнього світу. Ніякий інший великий музик не виконує такої великої мистецької місії, як Моцарт, що підносить змучені людські душі та вводить їх у кращий світ.

З черги мін. д-р Ґебельс змалював життя великого музика і згадав, яке враження він зробив на сучасників як 15-літня чудесна дитина, як величаво зустрічав його світ підчас його мистецьких подорожей до Парижа, Лондону та Італії і, вкінці, як його забули і одного слотного грудневого ранку похоронили на віденському цвинтарі в могилі для бідаків. Так сучасники попрощали великого генія, якому німецький нарід та ввесь світ завдячує 40 симфоній, 31 серенад, 25 концертів на фортепян, 8 концертів на скрипку, 26 скрипкових квартетів, 42 сонат та крім того ще ряд інших вокальних та інструментальних творів. Побіч того Моцарт написав ще ряд опер, які сьогодні входять у репертуар німецьких театрів. Та Моцарт не творив тільки для упривілейних станів або для знавців музичного мистецтва. Він був також у повному значінні цього слова народнім мистцем і тому то так багато його творів перейшло майже до народньої творчости.

Моцарт жив і творив у часах політичного і господарського роздору й занепаду німецького народу. Тодішня держава не знала ніякої опіки й ніякої підтримки для мистців. Тому, хоч сучасні деколи й шанували Моцарта, то все ж він помер майже невідомий, щоби згодом воскреснути в славі своїх безсмертних творів. Тому, коли сьогодні німецький нарід висловлює Моцартові свою любов і вдячність, то це не тільки виконання якогось урядового обовязку, але також — це вислів сутолюдської радости і глибокого вдоволення, що великий геній звуків та гармонії належить і вічно належатиме до німецького народу!

—o—

Доля засланців зі східніх українських земель

„Самбірські Вісті" помістили в 29-ому числі опис мандрівки політичних галицьких вязнів, яких большевики пішки гнали поза фронт. Всі ті вязні робили денно від 35—40 км. Так вони перейшли 560 км. Наперед їх гнали до Прилук, але тому, що німецька армія вже підходила під Чернигів і Гомель, їх відіслали до Ромнів, в Сумській області. Там вони також недовго були. Звідтіля відіслали їх на Полтавщину, до „Сільськогосподарської кольонії поправи ч. 20", що була в селі Божків. Усіх вязнів було в Божкові 8 тисяч, які працювали на приділених їм 15 тисячах га землі. Галицькі вязні перебули в Божкові 12 годин, опісля їх відвезли на філію ч. 3 до цудроварні в Скороходові. Там галицькі вязні працювали на полях до 22 серпня, коли їх всіх скликали назад до Божкова.

В Божкові відбулося віче галицьких вязнів, т. зв. мітінг. Начальник кольонії пояснив, що на основі „указу" совітського уряду з 12 серпня ц. р. всіх колишніх польських громадян, без огляду на національність, звільнять і відішлють до Оренбурга і до Омська. Там мають вони ввійти до польської армії, яка буде воювати проти Німеччини. При тій нагоді він зазначив, що всіх, що будуть плентатися по Україні, розстріляють.

31 серпня галицькі вязні дістали особисті папери і білети на подорож. Після цього їх відставили до поїзду. Один х тих галицьких вязнів встиг якось залишитися на території, яку пізніше зайняли німецькі війська і таким чином він дістався до Галичини і до Самбора. Редакція „Самбірських Вістей" передрукувала в перекладі на українську мову особистий документ цього громадянина. Його зміст такий: Печатка-стемпель: УРСР, Народній Комісаріят Внутрішніх Справ, Управа НКВД полтавської области, Відділ Ісправтрудколонії, Сільськогосподарська Ісправтрудколонія ч. 20, 31. 8. 1941. а ч.::: (дальше пропущене) ст: Божків. Півд. з. д. .

Посвідка.

Предявник цього, громадянин Кр. Ів... Г-ич, рік народження 1900, місце народження село Чаплі старосамбірського району, дорогобицької области, на основі „указу" президії Верховної Ради СССР амнестіонований як польський громадянин, має право свобідно проживати на території СССР за виїмком пограничної полоси, заборонених смуг, місцевостей, в яких проголошено воєнний стан і режімних міст першої і другої категорії. При ньому є: нема нікого. Громадянин К. Ів. Г-ич спрямовується у вибране для нього місце проживання в мсіто Оренбург.

Ця посвідка важна три місяці і підлягає заміні на паспорт. Складене стверджується підписом і печаткою. Начальник І. Т. К. ч. 20 НКВД. (підпис нечиткий). Інспектор УРЧ. (підпис нечиткий). Кругла печатка — наоколо: УРСР, Управління НКВД полтавської области. В середині: Відділ місць увязнення: Сіль.-госп. ісправтрудколонія ч. 20 ст. Божків.

—o—

Кардинал Бодріяр і боротьба з большевизмом

ПАРИЖ. — Кардинал Бодріяр, член „Аксіон Франсез" й ректор католицького університету в Парижі, рішив станути у проводі Комітету для боротьби з большевизмом. З кардиналом Бодріяром, що належить до найвизначніших постатей сучасної Франції, стають у фронті боротьби з большевизмом Абель Бомар від „Аксіон Франсез". Жорж Клюд від французького Інституту та Габриель Коняк, голова французької Зимової Помочі. Через ті та й інші, відомі в публичному житті Франції, постаті признав антибольшевицький фронт ще більшу популярність.

Французький протибольшевицький комітет видає тепер брошуру про історію та суть большевизму. Вступ до неї написав кард. Бодріяр. Кардинал заявляє у ньому м. і., що в 1941 р. большевицька проблема виявила інше обличчя. Досі бої проти большевицької небезпеки ішли, коли не згадувати геройської боротьби еспанців, на теоритичному полі, а совітська твердиня була ціла і могла продовжувати далі свою кертичну роботу через своїх агентів. Тепер прийшов день суду. Світ християнської культури зустрінувся у спільній напрузі, щоби рятувати й боронити християнське людство від небезпек большевизму, що є смертельною загрозою для світу. Автором брошури є колишній професор петербурського університету Пузина, який від 1932 р. викладає в Католицькому Інституті історію большевицької революції. У свойому творі виказує він звязки масонерії та жидівства з большевизмом і вину Англії у большевизації Росії, яку вона в рр. 1919—20 залишила без військової помочі та дозволила червоним розгромити національні армії і опанувати велитенські простори та устійнити свою криваву владу.

—o—

НОВИНКИ

КАЛЕНДАР

ГРУДЕНЬ.
9. Вівторок — Пр. Аліпія
10. Середа — Вмч. Якова П.

— **ПОДАЄМО ОТСИМ ДО ВІДОМА** всім нашим передплатникам і зацікавленим у Німеччині, що чеками В-ва на наше конто в Берліні Psch ч. 68.085 можна вплачувати гроші тільки на передплату часописів. На висилку грошей на книжки мусить кожний мати окремий дозвіл від девізового уряду. Гроші вплачені не на передплату часописів не будуть прийняті. — Українське Видавництво.

— **ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІХ ЗАМОВЛЯЮЧИХ У НАС КНИЖКИ**, що покищо ДО ГАЛИЧИНИ не можемо книжок висилати, бо пачок до Галичини пошта ще не приймає. Усі такі замовлення просимо спрямовувати на адресу: „КНИГОТОРГ", ЛЬВІВ, вул. Чарнецького ч. 12.

„Українське Видавництво".

— **ПІД УВАГУ УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИКАМ, ЯКІ ВИЇЗДЖАЮТЬ НА ПРАЦЮ ДО НІМЕЧЧИНИ.** Українські робітники! Перед виїздом до Німеччини постарайтеся про виказку Українського Комітету, що ви українці. Не виїзджайте до Німеччини без особистих документів. Документи мусять бути в німецькій мові. Без відповідних документів не дістанете таких умовин праці та винагороди, які прислуговують українським робітникам. — Український Центральний Комітет, Відділ Праці і Суспільної Опіки.

— **ШКІЛЬНІ ДЕННИКИ** є на складі в Українському Центральному Комітеті, Краків, Зелена 26 — і туди слід спрямовувати замовлення. Ціна 10 зол. Висилається тільки за попереднім надісланням грошей, або за післяплатою. — Фінансовий Відділ УЦК.

— **ЩЕ ПРО КУРСИ ДЛЯ КАНДИДАТІВ НА УЧИТЕЛІВ СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКИХ ШКІЛ.** У звязку із деякими запитами виясню́ємо, що зголошення на такі курси, надіслані в жовтні й листопаді ц. р. до Українського Центрального Комітету, слід уважати за пробні. Всі зацікавлені повинні внести ще раз відповідні прохання в німецькій мові просто до Головного Відділу Науки й Навчання (Hauptabteilung Wissenschaft und Unterricht in der Regierung G. G., Krakau 20, Aussenring 40 — згідно з його недавнім оповіщенням у „Краківських Вістях" ч. 266 (421) з 28. XI. ц. р. і попередніх числах. Речинець і місце курсів подамо до відома згодом. — УЦК. 5x

— **НА ФОНД ДЛЯ ПОЛОНЕНИХ УКРАЇНЦІВ** зложили через УДК в Кракові (у золотих): Жін. Секція, як дохід із чайного вечора дня 17. XI. 1941 574.80, д-р Мацьків Т. 10, д-р Зілинський І. 10, Кузицький М. 10, Врублевський К. 5, Блашків Г. 0.50, Сквіртнянський І. 10, Сквіртнянський М. 20, Сквіртнянська О. 20, Логин Я. 10, Савчин Емілія 10, Львович П. 2, Терлецький Р. 10, Лада М. 10, Пачовський О. 5, д-р Горбачевський А. 10, Носик І. 10, Савчин Д. 5, Рихвицька М. 1, Оршак В. 20, Зарічний Михайло 10, Николяк 5, Романиця Т. 12, Боднар В. 5, Сидорів М. 5, Гура П. 10, Турчин М. 10, інж. Балко В. 10, д-р Молодецький О. 5, Хициак В. 5, Янів Степан 100, інж. Мохнацький Я. 20, д-р Стритевський М. 20, радн. Добрянський С. 5, м-р Патришин І. 10, Вислоцький О. 5, Козок Ангелина 2, Тетерків И. 5, інж. Черник І. 10, Матвійко Іванна 10, Пачовський О. 20, Потюх М. 20, Потюх І. 10, Костик Іванка 10, Налесник І. 5, Радловський В. 3, д-р Парфанович К. 10, д-р Малаховський О. 10, інж. Корогода Ю. 9.50, Жидяк Л. 10, Хшанова С. 2, Новосільський М. 5, д-р Кисілевський В. 50, м-р Хиляк Адам 3, Кравчук І. 2, Терещенко П. 10. — Разом 1.196.80 зол. — Крім того п. Савчин Емілія пожертвувала для полонених 2 пари коротких підштанців, 2 пари скарпиток, 1 сорочку.

Англія виповіла війну Фінляндії, Румунії та Мадярщині

СТОКГОЛЬМ. — Після цього, як уряди Фінляндії, Румунії і Мадярщини відкинули ультимативно поставлені домагання англійського уряду, подав Лондон урядово до відома, що він є з цими краями у воєнному стані. Постава цих трьох народів була вже заздалегідь ясна.

Фінський президент держави Риті вказав в своїй промові з нагоди дня незалежности на поставу Англії супроти Фінляндії і зазначив: „Фінляндія буде боронитися проти кожної загрози, з якої сторони вона не приходила б. Вона не думає про те, щоби відступати від своїх слушних цілей". Президент держави візвав після цього всіх фінів видержати аж до остаточної перемоги.

Фінський посол в Лондоні, Гріппенберг, і колишній англійський посол в Гельзінках, Береке, який є під цю пору в Лізабоні, поробили вже свої приготування до відїзду. Про відїзд китайського посольства дотепер ще нічого не відомо.

Відповідь румунського уряду, яку передано американському послові в Букарешті, відкинула домагання британського уряду стягнути румунські війська аж до Дністра та припинити боєві дії проти большевизму. Румунська преса зазначує, що цією відповіддю створено щойно дійсно европейський фронт. „Нова Европа не дозволить нікому нарушувати свої права" — пише часопис „Сяра".

При відкиненні англійського ультімату до Мадярщини, президент міністрів, Бардосі заявив: англійський крок означає нескривану волю британського уряду помогти совітам терором, а оскільки би це залежало від теперішнього англійського уряду байдуже, що сталось би правильніше, що могло б статися, бо Богу дякувати не може більше бути мови про це, коли б військова потуга Совітів перемогла. Постанова англійського уряду, так закінчив Бардосі, звертається проти цілої Европи. Мадярські часописи представляють англійське виповідження, війни, як щось цілком неважне. В політичних кругах заявляють, що англійський крок — це пуста погроза. У теперішньому відношенні, яке характеризує зарядження бльокади та зірвання дипльоматичних взаємин, не зміняється нічого.

Преса европейських країв є в цьому однозгідна, що Англія старалася цілими тижнями вимину́ти совітське домагання, щоб проголосити держави, які беруть участь у бою проти большевизму — своїми власними ворогами. „Лондон пізнав — так пише італійський „Стампа" — „що цього роду поведінка викликує просто противний вислід, а іменно окріпить моральну єдність Европи. Тепер Англія через свою солідарність зі Совітами змушена діяти. Народи Европи привитали гідну поставу трьох країв, з якою вони відкинули лондонський ультимат, як активне становище в бою за визволення Европи і за співпрацю народів континенту".

Еспанський часопис „Ля Ванґуардія" думає, що англійське виповідження війни має бути політичною компенсатою для Москви, замісць бажаної Совітами військової помочі, якої Англія не може дати. Англійське виповідження війни не дає однак большевикам ніякої підтримки.

Заява Великої Британії, — так пише болгарський часопис „Зора" — звертається проти трьох держав, які не повели ніяких ворожих дій проти Англії, та бачилися змушені до оборонної і визвольної війни, тому, що совітський союз на них напав. Англійський дипльоматичний напад зраджує намір Великої Британії послужитися большевизмом для знищення Европи.

Це стверджує голова румунської держави, маршал Антонеску, який заявив у розмові з представником Скандинавського Телеграфічного Бюра, що війна проти Совітського Союзу була неминуча. Для Румунії, як також і для решти Европи було знищення большевизму питанням життя або смерти.

Словацька преса подивляє поведінку трьох европейських держав супроти заприязненої з большевизмом Англії і дає вислів вірі в остаточну перемогу, яка доведе до створення нового ладу світа.

РУМУНСЬКА ВІДПОВІДЬ АНГЛІЇ.

БУКАРЕШТ. — Як румунську відповідь на англійський ультімат з 30. листопада проголошено ноту, в якій м. ін. читаємо:

В червні 1940 р. впала Румунія жертвою важкого нападу з боку СССР. Нехтуючи права народів, право історії та самоозначення, як також перебрані на себе в договорах із 9. лютого 1929 і 30. червня 1933 зобовязання, совітська влада зайняла Бесарабію, Буковину та область Герцас у Молдаві́ї.

КОРОТКІ ВІСТКИ

* **В суботу** ввечері ген.-фельдмаршал фон Макензен, відомий із боїв у світовій війні як переможний генерал кінноти, закінчив 92 роки життя.

* **4. грудня** взяли німецькі далекострільні гармати під обстріл морські обєкти в Каналі. Ввечорі того ж дня почали ці батерії щераз свою діяльність, але з приводу мряки годі було добачити вислід обстрілу.

* **Дуче** прийняв недавно єрусалимського великого муфтія, Саєд-Амін-ель-Гуссеінія. В довгій та сердечній гутірці обговрювано передусім питання, які торкаються майбутнього арабських країв на Близькому Сході.

* **Як повідомляє** фінське боєве звідомлення, окупація території Ганґо закінчена. Мешкальні будинки міста збереглися досить добре, але устійнено, що багато було підмінованих. Досі на території Ганґо взяли коло 300 полонених.

* **У столиці** Нової Зеляндії, Велинґтоні, видали урядове потвердження, що новозеляндський ген. бригади Р. Мойл попав у Лібії в полон. Премієр Фрейзер зазначив, що дістав із англійської головної кватири на Середньому Сході звіт, що й ген. Гервест, комацдант 5-ої новозеляндської бригади, також попав із своїм штабом у полон підчас боїв у Киренаїці.

* **Лондонська** інформаційна служба подає, що ген. Вейвил вислав Черчілеві телеграму, в якій подає до відома, що втрати новозеляндських військ в Африці великі.

* **Як повідомляє** „Есошієйтед Прес" затонув англійський вантажник „Ебі" (4.868 тон). Сім осіб залоги втратило життя.

* **Згідно** з вістками з Мельберн, австралійський кабінет ухвалив на своому засіданні в минулий четвер широкі надзвичайні зарядження на випадок поширення европейської війни на Тихий океан. Подробиці цього пляну були вже предметом нарад конференції міністрів вночі на четвер мин. тижня.

* **Амбасадор** Злучених Держав у Буенос Айрес зажадав у приспішеному порядку від представника провінції Буенос Айрес інформацій про санітарний стан в арґентинській воєнній пристані Пуерто Бельґрано. Цей запит Злучених Держав викликав в арґентинських кругах в Буенос Айрес здивування, тимбільше, що спрямоване його не до арґентинського міністерства закорд. справ, а до підчиненої станиці.

* **Австралійський** міністер фльоти Мейкен заявив, згідно з вістками з Мельберн, що нема надії врятувати живим когось із залоги кружляка „Сідней". Так підтверджено, що вся ця залога кружляка, що його затопив німецький кружляк „Корморан", пропала.

* **Згідно** зі звітом „Ню-Йорк Ворлд Телеграм", меморіял одної парляментарної комісії зазначує, що комуністична аґітація має змогу розвиватися без перешкод із боку вищих урядових станиць, у першу чергу в кантинах армії Злучених Держав. Аґенти комуністичного часопису „Дейлі Веркер" можуть без перешкоди аґітувати за Сов. Союзом у військових таборах.

* **Серед** численних новозеляндських полонених, захоплених в останніх днях у боях біля Мармаріки, — як пише воєнний звітодавець Більгард — ряд виснажених вояків із виразними признаками невилікуваного у свій час дитячого паралічу. Кілька з них мало здеревілі руки й ноги, і марші спричиняли їм великі болі. „А проте ми мусіли йти в бій — заявив новозеляндський вояк В. Сорел. — Наші старшини називали нас лінюхами й ліньтяями, хоч ми так довго лежали в кварантанні і тепер ще ходимо, як каліки. Транспорт на пустині та несамовиті бої були для нас жахливою мукою, але тепер, дяка Богу, усе те скінчилося".

* **Північно-американський** департамент воєнної фльоти дав прибережній сторожі доручення, щоби взяла фінські кораблі, які є в північно-американських пристанях, на „переховок".

— **ФІНСЬКЕ** міністерство прохарчування подало до відома, що воно закупило в Німеччині 9.000 тон бараболь, які призначено для мешканців Гельсінок.

— **НА ТУРЕЦЬКО-БОЛГАРСЬКУ** границю прибула з Німеччини нова достава дуже очікуваних у Туреччині медикаментів і фармацевтичних засобів. Турецька комісія для перебирання відїхала на границю, щоби перебрати посилку, яку розділить турецьке міністерство здоровля між шпиталі та аптики.

— **НА ОСНОВІ РІШЕННЯ УРЯДУ** з минулої пятниці, відбудуться у квітні чергового року нові вибори до японського парляменту.

— **БОЛГАРСЬКИЙ** парлямент знову відбуватиме від 9. грудня свої засідання. Наради над державним бюджетом на 1942 р. будуть на першому місці порядку нарад.

— **ЗА ВІСТКАМИ** „Есошієйтед Прес", подали в Лондоні до відома, що надана між 23. і 26. жовтня в Англії пошта до Злучених Держав, пропала внаслідок ворожих дій. — Також з Кольомбо подали урядово до відома, що корабельна пошта, яку надали в Англії в першій половині червня до Цейльону, пропала у висліді ворожої діяльности.

— **ДО БОСТОНСЬКИХ** корабельних варстатів приплив для направи англійський нищильник „Барвел". Це колишній американський нищильник „Ловб", один із тих 50, що їх Америка виміняла за англійські бази. Пароплав мав 1.190 тон і був збудований у 1918 р.

— **ЗГІДНО** зі звітом публичної здоровної служби, державні заведення для божевільних у Злуч. Державах уєдржують більше як 600.000 недоумних, що спричинює державі щорічно понад 200 мільйонів долярів коштів. Щороку прибуває до цього числа яких 120.000 нових хворих.

Нечайний японський десант на Маляйському півострові

ТОКІО, 8. 12. — Як повідомляє цісарська головна кватира перевели японські сухопутні та морські збройні сили в найтіснішій співпраці нечайний десант у понеділок досвіта на одному відтинку Маляйського півострову. Як повідомляють далі, ці військові дії проходять успішно.

Важкі втрати американської фльоти

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, 8. 12. — Як повідомляє тутешнє радіо, през. Рузвелт повідомив представників преси в Білому Домі, що фльота й армія Зл. Держав потерпіли на Гаваях тяжкі втрати.

Бази Злучених Держав на Півд. океані та Сінґапур під атаками

ТОКІО, 8. 12. — Цісарська головна кватира фльоти подала в понеділок передполуднем таке звідомлення про військові дії: Морські та летунські бази на Гаваях заатаковано з великим успіхом. Японська фльота затопила в Шангаю англійську канонірку та перебрала канонірку Зл. Держав на Янтсе. Також переведено налет на Сінґапур з великим успіхом. Дальші летунські налети були спрямовані на Давао, острови Вейака та Гвам. Давао — це пристань на приналежному до Філіпінів острові Мінданао.

НАСТУП ЗІ СУШІ ТА ПОВІТРЯ НА ГОНКОН.

ТОКІО, 8. 12. — Відділ армії цісарської головної кватири повідомляє, що почався наступ на британську королівську кольонію Гонкон.

ТОКІО, 8. 12. — За вістками, що надійшли з фронту до південного Китаю, перевели японські бомбовики вже передполуднем у понеділок другий налет на Гонкон.

ВІДОЗВА ЦІСАРЯ ПРО ВІПОВІДЖЕННЯ ВІЙНИ.

ТОКІО, 8. 12. У відозві до японського народу цісар подав в понеділок в год. 11-ій перед полуднем японського часу до відома офіційне виповідження війни Англії та Злуч. Державам. Передтим відбулося в цісарській палаті надзвичайне засідання тайної державної ради.

ПРОТИЛЕТУНСЬКА ПІДГОТОВА ЯПОНІЇ.

ТОКІО, 8. 12. — Цісарська головна кватира видала розпорядки про підготову протилетунської охорони.

ЯПОНІЯ ПЕРЕБИРАЄ МІЖНАРОДНЮ КОНЦЕСІЮ В ШАНГАЮ.

ШАНГАЙ, 8. 12. — Команда японської фльоти подала в понеділок досвіта до відома, що японці перебирають того ж дня міжнародні концесії в Шангаю.

ЯК СПІВПРАЦЮЮТЬ ЗІ СОБОЮ НІМЕЦЬКІ ВІЙСЬКОВІ ВІДДІЛИ.

БЕРЛІН. — Відкинення большевицьких протинаступів на середньому відтинку фронту у дні 1 грудня було зразком співпраці одного німецького стежного відділу та одного полку піхоти. Цей стежний відділ, що творив ліве крило своєї дивізії заатакував після захоплення одної місцевости чисельно переважаючі большевицькі сили і він негайно звязався з сусідним полком з ліва. Полк перевів зараз відтяжний для стежного відділу випад, звязав большевиків і викинув їх поза одну місцевість. Саму місцевість, якої боронили сильні ворожі сили, взяли німецькі піхотинці після завзятих вуличних боїв. Також курінь піхоти, що боровся на лівому відтинку полку, мав у цьому відтяжному випаді успіхи й окружним наступом знищив він цілий большевицький курінь. Крім 300 полонених большевики втратили ще 200 вояків вбитими. Відтяжена в цьому успішному випаді полку піхоти стежна частина могла продовжувати ще того самого дня свої завдання.

ЖЕРТВУЮЧИ НА ФОНД УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТА — ПОМАГАЄШ РІДНІЙ НАЦІЇ Й СОБІ!

ОГОЛОШЕННЯ

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ: Ціла сторінка 600 зол., пів сторінки 320 зол., 1/4 сторінки 180 зол., 1/8 сторінки 150 зол., 1/16 сторінки 80 зол.
МЕНШІ ОГОЛОШЕННЯ: 1 міліметер ширини 1 шпальти (або його місце) 1 зол. — В тексті 100% дорожче, на першій сторінці 200% дорожче.
ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ: 30 сотиків за слово, найменше 8 зол. Для шукаючих праці 15 сот. за слово. Матримоніяльні по 50 сот. за слово.
КНИЖКИ: Всі книжки нашого видавництва продають книгарні й адміністрація видавництва. Хто хоче замовити книжки просто на свою адресу — повинен наперед прислати належитість і на пересилку, а тоді вишлемо бажані книжки.

ПЕРЕДПЛАТА „Кр. В.“: Передплату треба висилати згори. Передплата однакова в краю й закордоном. Часопису на кредит не можемо висилати. При зміні адреси треба все подавати попередню адресу.

ВИСИЛКА ГРОШЕЙ: Гроші на передплату з Генерального Губернаторства треба посилати переказами або чеками нашого видавництва Sch A Warschau Nr. 3.812. З Німеччини чеками нашого видавництва на Postscheckkonto Berlin № 68085.
З Протекторату: чеками „Українського Видавництва“ Postsparkasse Prag 78.513. — Із Словаччини чеками Tatra banka, filialka v Bratislave, Bratislava, № 5015 на р-к Ukrainske Nakladatelstvo v Krakove. — Курс 1 нім. марки 2 зол., 1 чеської кор. 0.20 зол., 1 словацької кор. 0.20 зол.
При висилці грошей все треба подати на що призначені гроші. Звертаємо увагу: подавати читку і докладну адресу.

За Редакцію відповідає начальний редактор М. Хомяк у Кракові. Видає „Українське Видавництво“, Краків, вул. Райхсштрассе 34, II. Тел. ...
З друкарні „Нова Друкарня Денникова“ під наказною управою, Краків, вул. Ожешкової 7, тел. 102-79.
Verantwortlich für den Gesamtinhalt und Anzeigenteil: Hauptschriftleiter M. Chomiak, Krakau. Verlag: „Ukrainischer Verlag“ G. m. b. H. Krakau, Reichsstrasse 34, Fernspr. 230-39. — Druck: „Neue Zeitungsdruckerei“, Kommissarische Verwaltung, Krakau, Orzeszkowagasse 7, Fernsprecher 102-79.